

Hoe België de asiel instroom breekt terwijl Den Haag faalt

Gepubliceerd: maandag, 01 juni 2026 09:41

explosieve stijging van bijna 39 procent, terwijl België het aantal asielzoekers aan het eerste

Het schrille contrast legt een dieper, cynischer probleem bloot: de totale verlamming in Den Haag is geen onmacht, maar een bewuste keuze die bepaalde gevestigde belangen uitstekend uitkomt.

De cijfers liegen niet, en de realiteit is even pijnlijk als onthutsend. Terwijl in België het aantal asielaanvragen in het eerste kwartaal met maar liefst 30,5 procent keldert, kijkt Nederland aan tegen een explosieve stijging van bijna 39 procent.

Onze zuiderburen bewijzen dat een effectieve aanpak geen utopie is, maar een kwestie van politieke wil. Het schrille contrast legt een dieper, cynischer probleem bloot: de totale verlamming in Den Haag is geen onmacht, maar een bewuste keuze die bepaalde gevestigde belangen uitstekend uitkomt.

Onder leiding van minister Anneleen Van Bossuyt laat België zien wat 'streng asielbeleid' werkelijk betekent. De Belgische overheid durft impopulaire, grensverleggende beslissingen te nemen om de nationale soevereiniteit en leefbaarheid te beschermen.

Het weigeren van opvang aan asielzoekers die al in een ander EU-land zijn geregistreerd, heeft geleid tot een spectaculaire daling van 83 procent binnen die specifieke groep. België stuurt hiermee een glashelder signaal naar het mensensmokkelcircuit: het land is niet langer het beloofde land van gratis melk en honing.

In schril contrast hiermee staat Nederland, dat zich volkomen laat gijzelen door een zelfregulerend netwerk van wetten, verdragen en procedures.

Waar België met pragmatische soepelheid omgaat met knellende Europese regels—en dwangsommen van asieladvocaten simpelweg negeert—blijft Den Haag hardnekkig de braafste leerling van de Europese klas.

Het Nederlandse beleid is verlamd door angst voor juridische procedures. Het onlangs stranden van de asielnoodmaatregelenwet in de senaat is daar het ultieme bewijs van: een politieke elite die liever vasthoudt aan procedures dan de acute crisis bezweert.

Hoe België de asiel instroom breekt terwijl Den Haag faalt

Gepubliceerd: maandag, 01 juni 2026 09:41

Het succes in België legt de fundamentele onwil van de Nederlandse politieke constellatie pijnlijk bloot.

Waarom lukt het aan de andere kant van de grens wel om gezinshereniging drastisch in te perken met een wachttijd van twee jaar en harde inkomenseisen, terwijl in Nederland elke serieuze maatregel direct sneuvelt?

Het antwoord ligt naast de grotere agenda van het Kalergiplan in de machtige en diep vertakte asiel-industrie in Nederland.

In Nederland is de asielinstroom uitgegroeid tot een verdienenmodel en een ideologisch vehikel voor een omvangrijk netwerk van ngo's, gesubsidieerde stichtingen, asieladvocaten en semioverheidsinstellingen.

Voor deze 'asiel-lobby' betekent een hoge instroom bestaansrecht, invloed en een constante stroom aan publieke middelen.

Politieke partijen aan de linkerkant en in het technocratische midden beschouwen de instroom bovendien als een voldongen feit dat past binnen hun kosmopolitische wereldbeeld.

Het in stand houden van de crisis is voor hen electoraal en ideologisch voordeliger dan het structureel oplossen ervan. Het in stand houden van de instroom vult de kassen van de opvangindustrie en legitimeert de morele verhevenheid van de politieke klasse.

Terwijl de Nederlandse politiek zich blindstaart op morele superioriteit, schuwt de Belgische minister Van Bossuyt het internationale pragmatisme niet.

Zij voert direct besprekingen met de Taliban over de gedwongen terugkeer van Afghanen en reist zelf op 'ontradingsmissies' naar Congo om economische migranten aan de bron te ontmoedigen.

Nederland daarentegen fungeert inmiddels als Europees koploper voor de instroom van onder andere Palestijnse asielzoekers, waarbij het ministerie laconiek verklaart 'geen verklaring' te hebben voor deze massale toestroom.

Deze schouderophalende houding van de Haagse machthebbers getuigt van een stuitende minachting voor de eigen burger, die de druk op de woningmarkt, de zorg en de publieke voorzieningen dagelijks ziet toenemen.

Hoe België de asiel instroom breekt terwijl Den Haag faalt

Gepubliceerd: maandag, 01 juni 2026 09:41

België bewijst dat de instroom geen onbeheersbaar natuurverschijnsel is, maar een kraan die dichtgedraaid kán worden.

Dat Nederland dit nalaat, is het ultieme bewijs van een falend systeem dat geregeerd wordt door onwil en perverse belangen.